

vi bidrager hvert år til at følge op på rådets rapporter.

Med hensyn til hr. Holger K. Niensens forslag om at indføre en såkaldt officiel fattigdomsgrænse kan jeg sige, at det er regeringen ikke tilhænger af, fordi vi ikke finder, at det vil være et velegnet instrument til at målrette indsatsen mod de grupper, der har det allersværest. Vi risikerer jo, at der efterhånden vil brede sig den opfattelse, at fattigdomsgrænsen er en slags maksimum for, hvor meget man vil hjælpe med. Det synes vi slet ikke er et velegnet instrument, og derfor er vi ikke tilhængere af at indføre en officiel fattigdomsgrænse.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil igen sige, at det altså er et forslag fra de svagestes LO, jeg refererer her, og jeg vil godt høre, om regeringen har en holdning til det.

Jeg synes, det var et noget særpræget argument, der kom fra statsministeren. Det kan da kun komme fra en mand, der selv har nogle tanker om at harmonisere de forskellige sociale ydelser nedad, ellers kan man da ikke få den tanke. Jeg har ikke selv fantasi til at forestille mig, at en officiel fattigdomsgrænse skulle bruges til at fastlægge et generelt maksimum for, hvor meget folk kan få. Det må være statsministerens fantasi, der har spillet ham et puds, det må jeg indrømme.

Jeg er selvfølgelig skuffet over det, men jeg vil godt høre, om regeringen er helt, helt utilbøjelig til at tage en debat om, hvad man som minimum skal leve for i det danske samfund, hvis man skal kunne overleve.

Kl. 13.55

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, det kan vi da godt. Men til syvende og sidst er det jo stærkt individuelt, og det, der er behov for, er, at vi fokuserer på de enkeltes problemer, som kan være meget forskelligartede.

Med hensyn til en officiel fattigdomsgrænse kan der jo være mange grunde til, at man har en lav indkomst. F.eks. har studerende en lav indkomst, men man vil vel ikke sige, at fordi man er studerende, er man fattig. Man har en lav indkomst, men man er vel ikke fattig, for der er udsigt til, at man kan få et godt job. Der er mange selvstændige erhvervsdrivende, der har en lav indkomst i nogle år og en højere indkomst i andre år. I nogle år har de en lav indkomst og måske underskud, men derfor vil man vel ikke sige, at de er fattige.

Taletiden tillader kun, at jeg tager de to eksempler, men der er masser af lignende eksempler på, at man ikke bare kan fastsætte en grænse og sige, at det er udtryk for fattigdom, hvis folk ligger under den grænse. Man kan heller ikke sige, at folk ikke er fattige, selv om de ligger over den grænse, for de kan godt have et socialt problem alligevel, så den grænse duer ikke til noget.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo noget, som man taler om andre steder, så det er ikke noget nyt. I EU og andre steder opererer man faktisk med en bundgrænse for, hvad folk skal kunne leve for.

Jeg synes, det er udenomssnak at tale om, at folk på et senere tidspunkt kan få et godt job, og at det er stærkt individuelt; nogle skal leve for lidt, og nogle skal leve for meget. For den person, der skal leve for ca. 2.000 kr. om måneden, efter at de faste udgifter er betalt, er det altså en helt teoretisk betragtning, der kommer fra statsministeren. Det er individuelt, javel, men det er et spørgsmål om, hvorvidt de skal købe havregryn eller rugbrød den pågældende dag, og hvor meget de har råd til at købe for at få det hele til at løbe rundt.

Jeg synes igen, at statsministeren burde fralægge sig den arrogance, han lægger for dagen over for de svagestes LO. Det er jo et organ, som statsministeren selv under stor hurlumhej nedsatte for nogle år siden. Det kommer med nogle gode forslag, men de bliver bare affejet over en bank fra statsministeren, og det er jeg meget skuffet over.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må altså tage meget kraftig afstand fra hr. Holger K. Niensens sprogbrug, når han påstår, at fordi jeg tillader mig at være uenig med Rådet for Socialt Udsatte om et enkelt punkt, er jeg arrogant. Tværtimod siger Rådet for Socialt Udsatte jo, at det er meget glad for, at regeringen generelt er lydhør over for rådets forslag og følger op på dem. Det er faktisk vores indstilling.

Hr. Holger K. Nielsen kan da ikke forlange, at jeg nødvendigvis skal være enig i alt, hvad hr. Holger K. Nielsen siger, eller hvad rådet siger. Jeg har argumenteret for, hvorfor jeg ikke er enig, jeg har prøvet at argumentere sagligt for, at der faktisk er nogle problemer, og så skal hr. Holger K. Nielsen da ikke bare afvise det med, at jeg er arrogant. Vi har da lov at være uenige.